

7 milionů granátů na Ukrajinu – aneb Rusku dochází munice

 poc24.cz/nezarazene/7-milionu-granatu-na-ukrajinu-aneb-rusku-dochazi-munice

josh-xy

15. 1. 2023

Ze sítí: Mudr.Ivan David

7 milionů granátů na Ukrajinu – aneb Rusku dochází munice

Za 11 měsíců od ruské invaze na Ukrajinu tam vybuchlo 5000 dronů a řízených střel a sedm milionů dělostřeleckých granátů. Rakouský expert na ozbrojené síly plukovník Markus Reisner nyní analyzuje, jak by mohla tato krvavá válka pokračovat. Zabíjení bude podle něj trvat ještě dlouho. Jeho analýzy už jsem zde několikrát uvedl.

Plukovník Markus Reisner, špičkový analytik rakouských ozbrojených sil a v současnosti také velitel gardového praporu ve Vídni, nyní v novém, velmi zajímavém článku informuje o situaci na Ukrajině – a také o tom, jaká je situace dvou válčících stran.

Jeho shrnutí průběhu války ve východní Evropě: “Tato válka je jako boxerský zápas – Ukrajina vyhrála několik kol, ale ke K.O. ještě nedošlo.”

Vývoj však ukazuje, že Ukrajina čelí velkým výzvám, vysvětluje plukovník Reisner: Ruská armáda již

vypálila sedm milionů dělostřeleckých granátů na cíle na Ukrajině, v únoru 2022 prý měla k dispozici 17 milionů nábojů. „Rusko má tedy stále k dispozici 10 milionů nábojů – a nadále vyrábí 3,4 milionu dělostřeleckých granátů ročně. Takže jsou schopni vést tuto válku delší dobu,“ říká armádní důstojník.

S pomocí Západu by Ukrajina mohla vytvořit dva armádní sbory – pro průlomů na Krymu nebo Donbasu. Bez násobné pomoci Západu proti té nynější je ale malá šance, že Ukrajina spustí další úspěšnou ofenzívu.

A armádní expert jasně varuje: “Nemá cenu označovat ruskou stranu za neschopnou.” Úspěchy byly i pro ruskou stranu. Ukrajina nyní čelí velké výzvě získat více zbraňových systémů pro útočnou operaci – armádní velení v Kyjevě požadovalo asi 300 bojových tanků ze západoevropských zemí, ale v současné době jich dostává pouze 30. „Britové dodávají deset hlavních bitevních jednotek – tanků Challenger, Finové a Poláci mají každý deset hlavních bojových tanků Leopard 2.“ Rusko má stále připraveno k v záloze kolem 3000 bojových tanků.

Plukovník Markus Reisner ve své nejnovější analýze také zmiňuje současnou „válku, která již nebyla považována za možnou“: „Obrazy z Bachmutu s mnoha mrtvými na otevřeném poli připomínají bitvy první světové války.“ Tyto útoky přinesly velké ztráty nejen ruské armádě, ale i Ukrajině, která chce držet své pozice.“

K tomu dodávám, že zatímco Markus Reisner ukazuje pole poseté údajně pouze mrtvými vojáky skupiny Wagner, Jevgenij Prigožin, šéf této skupiny, mluví po dobytí Soledaru o „městě, posetém mrtvými těly ukrajinských vojáků“. Mrtvých je v této válce, která po stu letech připomíná děsivou zákopovou 1. světovou válku, příliš mnoho. Některým to však stále nestačí.

Zejména vojákové v čele státu bychom měli sotva uvěřit, že bude chtít samostatně jednat proti zájmům NATO, jehož byl dlouhá léta zaměstnancem.

Plukovník Reisner i bývalý vojenský poradce německé kancléřky Merkelové generál Erich Vad se shodují, že z války na Ukrajině se stala tzv. „opotrebovávací“ válka, která někdy bývá označována jako „materiálová“. O vítězství v takovém druhu války rozhoduje schopnost průmyslů znepřátelených stran dodávat na frontu více zbraní a munice. Ukrajina je v tomto konfliktu v podstatě v roli žoldáků kolektivního Západu, který dodává zbraně a peníze. Jenže v tomto konfliktu je Ukrajina i s celým kolektivním Západem tou slabší stranou. Ruský průmysl běží a zvyšuje obrátky vojenské výroby. Do velkosériové výroby byl zaveden nejmodernější tank T 90. Doposud byla jeho roční produkce v desítkách kusů – nyní z výrobních pásů budou sjíždět minimálně stovky kusů ročně. Výroba přesných dálkových raket, které ničí ukrajinskou infrastrukturu již měsíce běží v režimu na 3 směny 7 dní v týdnu.

Rusko ale hlavně disponuje úplnou výrobní základnou. Od těžby uhlí a železné rudy, přes tavbu oceli až po konstrukci tanků. Včetně přesných naváděcích systémů, které jsou minimálně srovnatelné se západní produkcí. V EU naopak dochází k totálnímu útlumu

průmyslu v rámci Zeleného údělu. I po 11 měsících války jsou odstaveny italské ocelárny kvůli vysokým cenám elektřiny. Belgické ocelárny na podzim přerušily výrobu kvůli nedostatku železné rudy. V Německu výroba oceli během loňského roku klesla na polovinu kvůli vysokým cenám emisních povolenek. Německo plní cíle klimatické neutratily a s ní je válečná výroba neslučitelná.

To je hlavní důvod, proč se vedou zdlouhavé tance o dodávky směšných 30 kusů tanků od různých zemí. Tedy množství, které Rusové vyrobí asi za týden. A na závěr přidám k zamyšlení nejzávažnější argument, proč NATO a kolektivní Západ válku na Ukrajině už předem prohrál. Většina průmyslových kapacit byla z EU i USA přestěhována do Asie. Pokud Čína přiškrtí nebo zcela přeruší export železa, oceli a dalších výrobků, mohou západní vojáci začít hledat bílá prostěradla, aby z nich udělali kapitulační vlajky.

Je třeba si tuto fakta uvědomit a začít hledat diplomatickou cestu, jak ukončit nesmyslnou válku na Ukrajině, která stojí statisíce životů a nás ekonomicky ruinuje. NATOidní „guma“ na českém Hradě cestou k uchování míru v ČR rozhodně není. Představuje spíš riziko zatažení zcela odzbrojené ČR do válečného konfliktu.

sdíletj na